

на моето лице. Ако твоето и моето лице се измънятъ, ние несме миротворци. Но ако твоето и моето лице не се измънятъ, ние сме миротворци. Нѣкой казва: азъ направихъ едно добро дѣло. Не, благодари, че въ това дѣло твоятъ умъ и твоето сърце взеха участие. Благодари, че има възможность да се проявишъ. Азъ нѣма да мисля да нахраня цѣлия свѣтъ, но ще помисля само да ми се отдаде случай да направя едно добро дѣло, защото онзи, който е създалъ свѣта е промислилъ за него. Да се заемамъ азъ да промислямъ за цѣлия свѣтъ, това е свѣтотатство! Богъ, който е създалъ свѣта, всичко е предвидѣлъ. Той всичко е промислилъ, и за най-малките животинки, които живѣятъ въ дълбочините на океаните, и за най-висшите сѫщества. На всички е далъ условия за животъ. Нѣкои казватъ: защо сѫществува смъртъта, защо ставатъ всички тия промъни въ свѣта? Това сѫ Божии работи. За всички тия работи ти нищо не разбирашъ и казвашъ: защо сѫществува смъртъта? Вие сте чудни! Богъ друго-яче гледа на смъртъта; Богъ друго-яче гледа на всички работи. Ако азъ взема едно парче ледъ и го стопя на огъня, та го превърна на вода, вие какво ще кажете? Ще кажете: умрѣ ледътъ! Не, това не е философия. Ледътъ се е превърналъ на вода. Питамъ едното: тази вода отъ ледъ ли е станала, или ледътъ е станалъ отъ вода? Той ще каже, че водата е станала отъ ледъ.